

PREMIUM

Daphne Koster is geëmotioneerd na de winst van Nederland. © videostill NOS

De tranen van Daphne Koster: 'Ik lijk hard, maar ben ook gevoelig'

Met de overwinning van de Oranjevrouwen kwamen de tranen van oud-international Daphne Koster. „Ik lijk van de buitenkant hard, maar ik ben gevoelig voor dit soort momenten.”

Marlies van Leeuwen 04-07-19, 13:25 Laatste update: 13:46

De tranen springen in haar ogen, haar stem slaat over en ze zoekt naar de juiste woorden. Voetbalanalist Daphne Koster, die zelf als oud-international meer dan honderd keer in het veld stond voor Oranje, breekt na afloop van de gewonnen halve finale van de Leeuwinnen. Collega Pierre van Hooijdonk pakt haar schouder, ze lacht even en slikt haar tranen weg. De nuchtere Koster is even niet zo nuchter meer.

„Ik lijk van de buitenkant hard en mijn mening is direct, maar toch weet ik dat ik voor dit soort momenten gevoelig ben”, blikt ze telefonisch terug op de emotionele ontlading, die ook bij veel tv-kijkers weer voor ontroering zorgde. Ze liet het maar gewoon gebeuren. „Daar kun je toch niets tegen doen. Het hoort bij mij.”

„Ik weet als geen ander van hoe ver we komen. Hoe groot de stap is, hoe ver weg de finale een aantal jaar geleden nog was.” Ze maakte de opkomst van het

vrouwenvoetbal mee, zag 'al die meiden' groeien, heeft met het merendeel gespeeld. „Dat zij voor elkaar krijgen waar ik van heb gedroomd, dat is fantastisch. Ik heb, tegen de stroom in, altijd geloofd in de potentie van vrouwenvoetbal. In mijn tijd was de top te smal, maar nu valt alles op zijn plek. Dat zorgt bij mij voor die ontlading.”

Karakter

Koster, die als meisje van vijftien jaar oud de Amerikaanse voetbalvrouwen zag bij de opening van de Olympische Spelen in 1996 en dacht: hé, dat wil ik óók. „Ik voetbalde omdat ik het leuk vond en in mijn karakter zit dat ik wil winnen. Maar ik had geen idee dat er zoiets was als een Nederlands elftal.”

Dat nu de generatie ná haar zo'n grote stap maakt, noemt ze enorm waardevol. „Dat je als meisje van zeven of acht jaar deze vrouwen als helden hebt, dat je kunt zien waar je naartoe kunt groeien, dat je prijzen kunt pakken. Ik hoop dat het voor hen makkelijker gaat worden. We moeten koesteren dat we de jeugd goed opleiden, dat er gemengd wordt gespeeld en dat er een eredivisie is. Zonder die elementen hadden we dit niet voor elkaar gekregen.”

Contact met de speelsters heeft ze nauwelijks. Hooguit een 'lekker gespeeld' tegen keepster Sari van Veenendaal. „Ik zoek het niet op, want ik ben ook in mijn rol van analist en ik wil het voor hen en voor mezelf niet lastig maken.”

'Bijna onmogelijk'

Koster blijft, ook na de ontlading, de beheerste oud-voetballer die ze nu eenmaal is. Eén die relativeert, zich niet laat opslokken door de euforie. „Het is niet altijd even goed wat je ziet, maar het is wel een team van spelers en staf, die iets waarmaken omdat ze erin geloven”, oordeelt ze. Winst zondag tegen de Amerikanen noemt ze 'bijna onmogelijk'. „Maar er is een kansje, als ze doen wat ze moeten doen. We kunnen wereldkampioen worden.”

Stel dat het lukt zondag, een historische Oranjezege, zien we dan weer een Daphne Koster in tranen? „Nee, ik denk, ik hoop, dat ik dan weer de nuchtere Daphne ben.”